

EDINOST

Glasiló Slovenskega političnega društva za Primorsko

sv. očinski je moč.

«EDINOST» izhaja 2 krat na teden vsako sredo in saboto o poludne. Cena za vse leto je 6 gl., za pol leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v traških v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročnice, reklamacije in inserate prejema Opravištvo, via Terrante, «Nova tiskarna».

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu «via Terrante» «Nuova Tipografia»; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznaila in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 k.

Vabilo na naročbo.

«Edinost» je nastopila z denaš-njo števil. 11. leto, in sicer bode letos imela naša Edinost tudi beletristično prilogo, katerej prinesemo jako zanimivih spisov in najbrže tudi Cegarjevega Wiljem Tella, po pesniku samemu zopet popravljenega. — Slavno p. n. občinstvo vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike, katerim je iztekla naročnina koncem prošlega meseca, pa prosimo, da je o pravem času ponovó, da se jim list ne ustavi. — Kedor sploh starih naročnikov noče več imeti našega lista, naj nam vrne ali to, ali pa prihodijo številko.

«Edinost» velja za vse leto f. 6, za pol leta f. 3, za četrt leta f. 1 1/2, za 3 mesce pa 50 soldov.

Beletristična priloga pa bode stala za naročnike «Edinosti» za vse leto gold. 1, za pol leta 50 soldov, za četrt leta 25 soldov. Za nenaročnike pa gold. 1.50 za vse leto, 80 soldov za pol leta, 40 soldov za četrt leta. V tržaških tabakarnah pa se bode prodajala priloga po 2 solda.

Upravništvo «Edinosti».

Slovanske skomine.

II.

Naj nam čestiti čitatelji ne zamerijo, ako jim tudi v novem letu zopet pred oči pridemo z jedrskim člankom, koji nosi tako čuden naslov.

Prinesli smo zadnjič prevod «Independentent»-jevega članka, ki po svojej navadi sumniči in psuje nas Slovane, posebno Slovence, ki smo mu pravi trn v peti ter zajedno sladko govori na srce ljubim (?) okoličanom, koje tako žarko ljubi, da bi v žlici vode rad vse nanagloma potopil. Etake «kosmate» ljubezni pri teh zvutih lupožih ne manjka, ker na prodaj je ponujajo pri vsakej priliki in za vsak denar.

Ni nam treba je na dobro opisovati, vsaj jih poznamo predobro, da bi jim lahkoverno zaupali, vsaj ni minolo mnogo časa od zadnjih volitev v državni zbor, pri katerej priški se nam je jasno pokazala ta ljubezen mestnih Lahonov do slovenskih okoličanov, ki so, seveda, napačno ravnali, izbravši si poslance svojega prepričanja in političnih nazorov. Krik, ki je tedaj nastal na uboge okoličane, pretenje in zaničevanje se ni še do dobrega poleglo, ko stopi pred svet veri, Avstriji in vsemu, kar je blagoga, sovražni «Independentent», z laškavimi besedami okoličanom, kako so oni (Lahoni) ubranili, da se ni okolica ločila od Trsta mesta, od kojega živé!

Ni li to «autò kat' autò» stvar sama za-se, ali kako bi jej uže rekli? Niso li to uprav satirične, zasmehovalne besede, lastna nezasluzena hvala? Ako se hoče otroku kako grenko zdravilo podati, dá se mu z medom namazana posoda k ustim, ki ob kra-

jeh je sladka, znotraj pa polna grenke pijače. Enako se mi zdi, da delajo tudi ti Lahoni, hvaleč se, da so česa dobrega učinili, v tem ko so to storili, ali iz posebnih sebičnih in grdih namerov, ali s pomočjo kake tretje moči, ali pa čisto nič dobrega, ampak še slabo učinili z uredbo, s katero se sedaj ponašajo.

K zadnjim uredbam moramo pristevati tudi hvalo, da so Lahoni, nam tako sovražni in zoprni Lahoni, ubranili, da se okolica ni ločila od mesta. Ne velike škode, ampak veliko dobička pridobila bi okolica, ako bi bila tedaj (l. 1868.) svoje zaupnike poslušala ter se od mesta odrgala, ne pa tako smešno in brezumno ravnala, kakor nam kaže trebenski čudni protest, ki smo ga v zadnjem listu prinesli! Kako kratkovidni so bili okoličani tedaj, ko niso sprevideli, da jim bode vse, kar so učinili, v veliko škodo, kake zvitosti in previdnosti so se posluževali tedaj prevladajoči Lahoni, vidimo iz sedanjih žalostnih razmer okoličanskih, ko dadé okoličanom komaj živeti, ko se mej njimi popolnoma laške šole ustanovljajo (celo krščanski nauk laški učiti sili!), ko se z njimi zgolj v laščini uraduje, ko se jemljó na delo in v službe, namesto okoličanov, zgolj z nasprotnimi čuti navdahnjeni tujci iz Istre ali Italije, ko se za ceste, svečavo, vodo v okolici prav malo skrbi itd. ad infinitum.

Ko se okoličanom, kojim je toča popolnoma polje poklestila, ter ogromne škode naredila, bornih 3000 gl. davoli mej tem, ko je zadosti denarja za take reči, ki niso v soglasji z blagostanjem Trsta in domače države, ko je denarja v izobilji (čeprav mestni dolg vedno raste), da se podpirajo nemoralni in nesramni listi, da se čez mejo »bogatom« v Rimu šolajočim se mladeničem pošilja podpora in tako indentarstvo podpira, da se sploh Italijani, neavstrijski in celo protiaavstrijski podpirajo — do tržaških občanov, davke plačujočih okoličanov, Slovencev in zajedno dobrih Avstričev, pa gospoda nema posebnih dolžnosti, ker zanje je zadosti storjeno, ako se jim manj kot mogoče v pomoč prihiti, da se le svetu glas v grlu ustavi, da na nje ne kriči in njih nesramnega postopanja ne razupije!!

Niso li take sedanje okoliščine v okolici? in si niste morda, okoličani! sami vse to s a m i pridobili protestujoč proti blagim nameram tedanjih vaših zastopnikov? Naj položi vsakdo roko na srce in naj pomisli, ni-li kačje postopanje ono po pravici sovraženih Lahonov?

Se vam morda ne vidi, da je vse tedanje, kakor v s a k t e r o drugo njih postopanje bila le voda na mlin, s katerim so zadobili toliko, da sedaj tako samooblastno nad nami gospodujejo? Res, to je bil njih smoter, tega so tudi dobili in posledke tega sedaj vsi vidimo.

Je-li pa konec tega rovanja? Ne, tega je še vedno dovolj, vedno so nam ponujali kamen za pogačo in ponujajo nam ga še! — Da te besede nekoliko pojasnimo, naj pristavimo, da je v članku v zadnjem «Edinosti» objavljenem in iz «Independententeja» prevedenim vse polno lisičje priliznosti in pasjega sovraštva do vsega, kar ne trobi v tisti rog, na kateri trobi ireidenta. Iz vsega članka se vidi, da ga je črtala zlobna roka, kojoj je narekovalo žolca polno srce; skoraj v vsakej besedi je zavit poseben strup, v vsakej črn, samopašen namen, v vsem pa mrzko zasmehovanje ubozih, zapeljanih okoličanov: pomilujejo se zadnji — ali tako pomiluje le vrag! — Světi se jim dajó tudi dobri, da se strup osladí, ker na medeni strup se ujame največ muh, upamo pa in prepričani smo, da naši okoličani niso muhe, ampak zavedni možjé, ki vedó, kde so njihovi prijatelji, kde njihovi sovražniki.

Deželni zbori.

Goriški

Oma seja.

Deželni glavar odpre sejo ob 11. uri. Prebereta in potrdita se zapisnika. Tržaška občina je doposlala svoj proračun za l. 1886. ki se odda pravemu odseku. Vitez Pajer poroča o prošnji občine Muskolli za podporo pri izsušenji potoka Taglio ter priporoča pomoč 500 gl., ki se dovoli. Po predlogu istega poslance v imenu deželnega odbora sklene se izdava ustnovnega pisma za Prokonov študentij. Predlog, da bi se kupila Skertova hiša na Placuti kot kosarna c. k. žandarmeriji, se zavrne.

Prošnja za razdelitev občinskih zemljišč na št. Viškigori odstopi se deželnemu odboru, da poskrbi, kar treba, da se popolni načrt postave, ter da o tem poroča v boljšem zasledenju. Poroča je g. Ivančič. Odboru za morske kopeli v Gradu (por. Del Torre) dovoli se za l. 1886. podpora 350 gl. Alojzju Visintinu iz Slovrenca pri Muši podeli se na prošnjo J. Kr. Pizzula podpora 60 gl., da bo mogel obiskovati deželno kmetijsko šolo v Gorici. Prošnja podpornega društva italijanskih vseučiliščnikov v Gradu se zavrne. Na prošnjo udov bivšega učniškega društva v Tolminu, da bi se jim izbrisale zastle težine naklade, izbrise se jim vsota 255 gl. 41 kr. in dotične obresti; za ostli dolg in obresti dovoljo se obroki. Prošnja rifemberškega županstva za izbris bolnišničnih stroškov za G. Skerbič odstopi se deželnemu odboru za pretres in rešitev. S tem se je končala seja.

Kranjski.

(VII. seja, 16. decembra)

Prečita in potrdi se zapisnik zadnje seje, potem se razdelé došle vloge, med njimi dopis c. kr. deželnega predsedništva o nadzorovanji žvinskih sejmov, ki se je izročil v pretres gospodarskemu odseku. Potem je poročal dr. Sterbenec o poročilu deželnega odbora glede osebnih zavez ter se pominal najprej umrlega deželnega poslance K. Ruteža. Dež. glavar je potem priporočil zboru, da poviša plače dež. uradnikom.

Gosp. profesor Šuklje vtemeljuje svoj predlog o premembi volilnega reda, izrek. z. čudenje o izjavi barona Apfaltrerna, ki se je v imenu manjšine načelno izrekel zoper razširjenje volilne pravice, kar počni pokaz liberalnega mišljenja; potem omenja predloga poslance Kluna, in kaže, kako bi v premožnejših krajih davkoplačevalec, ki plačuje 4 gl. 99 kr. ne imel volilne pravice, v revnejših pa

jo imeli hujše, ki bi manj plačevali. On tedaj ni že naprej za ta predlog. Predlaga, naj se ta predlog v pretresanje izroči upravnemu odseku.

Gosp. baron Apfaltrern vstane in govori proti predlogu.

Predlog se je potem vsejedno izročil upravnemu odseku.

Gosp. dr. P. Klukar poroča potem o računskem sklepu Slapske šole za l. 1884, kateri se odobri. Poklukar potem poroča o raznih zavodih in ustanovah. Po kratkej debati je zbor vzel na znanje poročilo dež. odbora.

Prošnja občine Prevoje za podporo za poplačanje bolnišničnih stroškov po Franklopičju se izroči v rešitev deželnemu odboru.

Glede prošnje Marijine bratovščine v Ljubljani za podporo, predlagal je g. poročevalec, da se odbije, kar je tudi obveljalo.

Kraškemu komitetu turistnega kluba na Dunaji gledé podpore za osuševanje Planinske doline se je dovolilo 500 gl., podpornemu društvu rudarskih akademikov v Ljubnem pa 20 gl. Prošnja bivšega učitelja Hiti Matija za milostno pokojnino se ni uslišala.

Ravno tako se je odbila prošnja grobokopa Mediča Jakoba za povikšanje letne odškodnine, ki znaša sedaj 45 kr. od mrlja, na 70 kr. —

Ravno takožse ni uslišala prošnja Vincencijevega društva za povikšanje sirotinskih ustanov v Marjanišči od 90 na 100 gl., dalje prošnja učitelja Matije Arkota za tretjo starostno priklado in povračilo 56 gl. 65 kr. starostne doklade, pa prošnja učitelja Pirnata Jerneja za 2. in 3. starostno doklado.

Društvu za podporo dijakov v Rudolfovem se je dovolilo 250 gl., gledé prošnje «Matici slovenske» v podporo šolskih knjig g. Kerstnik v imenu finančnega odseka predlaga deželni odbor pooblastiti, naj «Matici Slovenski» iz denarjev, ki se odločeni za izdavanje knjig že za l. 1885 in za prihodnje leto dovoli primerno podporo.

G. Dežnan želi, naj se odloči gotova svota za Matico, ker pride sicer deželni odbor kaj lahko v zadrego. Pri glasovanju se sprejme predlog finančnega odseka.

Narodni šoli se dovoli podpora 100 gl., društvu v podporo bolnih vseučiliščnikov na Dunaji razun letnine za dijake s Kranjskega še 50 gl.

Prošnja «Vrtčevega» vrednika za podporo se odbije.

Veselu Ferdinandu, učencu na akademiji za umetnosti v Minhovem, in Ažbetu Antonu, slikarju v Minhovem se dovoli vsakemu podpora 100 gl. za l. 1886. S tem je bila seja končana.

Politični pregled.

Vnanje dežele.

Srbsko-bolgarski razpor. Srbska jeza na Bolgare presega uže vse meje; vedna srbska poročila o napadih, ropih i drugih grozodetstvih, katera počenjajo Bolgari, priskutila so se uže vsej Evropi ter škodujejo bolj Srbiji nego Bolgariji, ker vsakdo vidi njih pretiranost. Srbiji je zapeljaj napuh, da je udarila v Bolgarijo, a bolgarske zmage je še niso streznole in spametovale, i še ne bode mirovala, ako vevlasti železne roke nanjo ne položé. Nesreča človeka navadno zmodri, in gorje njemu, ki ostane trdovraten, Srbije ni še zmožila. A vrnimo se k poročilom, katera gotovo slovenski naš narod toliko bolj zanimajo, ker ima srce za svoje brate in bratomorno vojno mej njimi obžaluje in obsoja. — Poročilo iz Belgrada od 29. decembra: V mejnih krajih ostali dve bolgarski kompaniji prostovoljcev in bolgarske gosposke silijo prebivalstvo k transportnej službi. Vsled tega jutri posede srbski prostovoljni oštelek Pirot ter z srbske zemlje zapodi sovražne čete.

ročilo iz Belgrada od istega dne: Mnogo prebivalcev vidinskega okraja išče približiča na Srbskem in prosijo srbske gosposke varstva zoper bolgarsko nasilje. Bolgari so umorili tri Srbom naklonjene grajščake in petdeset kmetov. — Poročilo iz Sredca od 30. decembra: Splošna želja je, da se mir hitro sklene, ali obžalovati je, da srbska vlada ne čuti te potrebe. Srbi so poslali dva pooblaščenca v Sredce, Bolgarska vlada je prosila velevlasti, naj zahtevajo v Belgradu, da se poslanca pošlje v ta namen, da se mir naglo sklene. Glede protskega zvona je resnično to le: Knez, ki je želel z sabo vzeti zvon, ki je oznanil prvi dan vojne napovedbe z svojim zvonjenjem, hotel ga je od cerkvene oblasti kupiti. A ta mu je odgovorila, da je zvon srbskega kralja dar i da njegova cena ni znana, da pa to knezu v Sredce naznanijo. Vse drugo, kar so srbska poročila o tem zvonu svetu objavila, ni resnično. Srbi sploh Bolgare hudo obrekujejo, sami pa počenjajo velika nasilstva in vse to je znamenje, da se bodo sklepu miru na vso moč upirali.

Francoska poslanska zbornica je imela 29. decembra zadnjo, a silo viharno sejo. Pri poveritvi zapisnika zadnje seje, ki govori o tonkinskem kreditu, vstal je namreč silen vihar. Lacote in Delaigle sta namreč izjavila, da nista glasovala za kredit, pa sta vendar vpisana med one, ki so zanj glasovali. Delaigle je rekel, da je zbornica razbojniški brlog in bil vsled tega posvarjen. Nazadnje pa je bil zapisnik sprejet in zasjedanje končano.

Poročila od 31. decembra iz Belgrada trdijo, da Srbi nikakor ne misli sklenoti stalnega mišljenja, da na spomlad zopet napade Bolgarijo. Oborožuje se brez prestanka, kolikor le more. — Iz Petersburga se 31. decembra poroča, da se Rusija izreče za združanje Bolgarije in Rumelije, vendar ne prevzame vodstva o tej zadevi.

Francosko ministerstvo je odstopilo. Grevy je naročil Freycinetu, naj sestavi novo ministerstvo.

Afgansko prauanje se zdaj mirno rešuje, dokler ne potegne zopet kak vihar, ki gotovo dolgo ne izostane. Mejo med Rusijo in Afganistanom je doslej dotična komisija določila do Meručaka.

Iz *Sudana* vedno bolj pritiskajo Arabci proti Egiptu. Poročilo iz Kahire od 30. decembra: General Stephenson je brzojavil iz Košena, da je 30. decembra zgrabil sovražnika zmagal ga in potem zasedel Ginnis. Sovražnik se je umakol in prognj ga konjica; zgubil je mnogo ljudi. Zaplениli smo dva kanona in dvajset praporov, en angleški častnik je mrtev, en častnik in dvajset mož je ranjenih.

Sudanci dobivajo orožje po poti skoz rudeče morje, vsled tega so dobile angleške vojne ladije ukaz, naj primorje zaprejo.

DOPISI.

Pri sv. Ivanu v tržaški okolici 28. decembra. Včeraj smo imeli tukaj veliko slavnost nove maše, pel jo je č. g. A. eš Gasparčić. Vreme je bilo lepo, kakor da bi ga v tem času potrebe bili naročili. Vsa fara je bila v praznični obleki: z narodnimi in cesarskimi zastavami so bile hiše in cerkev okrašene. Uže za rana je začelo ljudstvo iz okolice in mesta sem hoditi tako, da ob 9. uri je bila prostorna cerkev uže natlačena.

Cerkev je bila znotraj krasno odličena tako, da se je lahko z bogatimi mestnimi cerkvanji primerjala, posebno paradiral je lepo pregrinajo (Antependio) velikega altolja, ki ga je naredila in poklonila naš učiteljica gospodičina Vecchio. Ob 9¹/₂ uri je šel sprevod po novomašniku v farovž ter ga z lepim pritrvovanjem vglasbenim zvonov in gromovitim pokanjem topičev spremljal v cerkev, pred njim je šlo 12 deklic v narodni belej obleki z šopki rokav. Na velikih vratih je čakalo novomašnika 12 možakov z doplerji in ceremonier z blagoslovljeno vodo in ga spremlili k velikemu altolju, tam je zapel: prijel sv. duh. Potem je čestiti g. Legat, vodja tržaškega malega semenišča, stopil na leco novomašniku prigrigat, sikal mu je častno pa težavni duhovski stan, ter mu priporočal, naj se pri prvi daritvi sv. maše v molitvi spominja: presvitelega cesarja, sv. očeta papeža, našega svetlega g. in vseh sobratov duhovnov. Dobro obzega zavolja, v katerem je štunje dovršil, svojih starišev, sorodnikov in dobrotnikov, svojega duhovnega očeta in mater g. Gasparčića, ki mu niti ni v sorodstvu.

pa je veselo sprejel častno breme. Posebno pa naj se spomina prečestitega gospoda župnika farne cerkve sv. Ivana, ker je z veseljem dovolil tukaj prvo daritev opravljati in ker dane tudi obhaja svoj god, da mu mili Bog podeli vse dobrote, ki mu jih vsi njegovi prijatelji iz srca voščimo. Naj se tudi spomina svetoivanskih faranov in vseh vernih, ki so se s tako gorečnostjo udeležili te svečanosti v čast božjo.

Po pridigi se je začela sv. maša, asistiral so novomašniku: č. g. Taler župnik iz Rojana in č. g. Rogač župnik iz Katinare, za arciđijakona je bil veledestiti g. prošt dr. Sust, ceremoniral je č. g. Slavic in domači duhovni. Meji mašo je bilo navadno darovanje ter se je nabrala lepa svota denarja v podporo novomašniku. Naši vrli pevci, če tudi trudni od toliko petja v praznični obleki, so izvrstno slovensko mašo. Tudi gospodičina Piano je svojo nalogo solo dobro pela. Vse petje je zadovoljilo č. g. duhovne in sl. občinstvo.

Vsa slavnost je bila sijajna in se je v najlepšem redu končala ob eni uri popoldne. Potem so spet deklice v belej narodni noči v sprevodu kakor v cerkvi spremljale gospoda novomašnika v farovž.

Naš č. g. župnik, vzor radodarnosti, napravil je svojim visokim gostom obed, med katerim so se vršili govori in napitnice novomašniku, č. g. župniku, duhovnemu očetu in materi, č. g. proštu in vsem gostom. Častna je bila napitnica, ki jo je č. g. prošt izrekel duhovnemu očetu g. V. Gasparčiću kot vzornemu dobrotniku svetoivanske cerkve in novomašniku.

Popoldne ob 3. uri je g. novomašnik z asistenco opravil službo božjo, ter s tem je bil končan veliki praznik svetoivanske fare, kateri nam v dragem spominu ostane.

Komen, 30. decembra 1885. — (Komensko »Bratno društvo«) je imelo v 20. dan dec. redni občni zbor, kojega se je precejšnje število udov udeležilo.

Po p. imernem nagovoru g. predsednika je sledilo peročilo tajnikov in blagajnikov.

Iz vsega je bilo razvidno, da se društvene stanje povoljno razkazuje, kajti koncem tega leta ima društvo vse stroške poplačane in poleg tega še 35 fr. gotovine, kar znači, da se društvo polagoma jači. Potem se je izvolil nov odbor, in sicer gg. Ant. Bratina, Ant. Pahor, kaplana; J. Wallenhof, c. k. sodnik; K. Kovačević, c. k. sodnik, adjunkt; Ant. Leban, šolski vodja; Fr. Švara, posestnik; Ant. Mak, ces. kr. gozdar, a za namestnika pa g. Jos. Kovačič, župan in Al. Lužnik, učitelj.

Koncem je g. preds. izrekel toplo zahvalo vsem bivšim odbornikom, osebno g. F. Kofolu, ces. kr. davk. kontrolorju, kot truštv. blagajniku, ker je z izredno natančnostjo vodil naše društvene račune. G. Kafol nas namreč kmalo zapusti ter se preseli v Tolmin, v »planinski raj«, kakor naš pesnik Gregorčič peva; žilil na ž njim zgubi naše društvo spretnega blagajnika. Želimo mu v svojem domačem kraju mnogo sreče! Včeraj — 29. dec. — se je odbor konstituiral ter izvolil za predsednika g. šolsk. vodjo Ant. L. bana, za podpreds. g. c. k. okr. sodnika J. Wallenhofa; za blagajnika g. Ant. Pahorja in za tajnika gosp. Ant. Bratina, oba komenska kaplana.

Napoved se g. preds. Leban zahvali odbornikom za skazano mu zaupanje in ulanost ter prosi gg. odbornike, naj vsak po svoji moči skrbi, da se društvo razširi in veča. Konečno naj bude še omejeno, da bo imelo društvo v novem letu 13 slov., 3 ital. in 4 nemških časopisov. Oti teh bo 6 tnevnikov, ki bodo vsakemu udu ugajali ter upamo, da bo društvo pravo ognjišče, kder se bo zbirala tuk. »hute volče«, in naobražena željni močje. V to kličemo društvo: Mnogajaj ljeta! Severus.

Skope dne 28. decembra 1885. — Draga »Edinost«, prosim, sprejmi par vrstic mej dopise iz naše občine.

Za podarjenih 100 gl. kojih je Nieg. veličanstvo, naš mili cesar, za popravo cerkve sv. Maela v Skopem (ne Skoto) iz svoje lastne blaginje podeliti blagovolil, izrekamo najtopljšo zahvalo, Bog nam živi, blagoslovi i mnogo let ohrani blagodušnega cesarja Fran. Jožefa. Enako se zahvalujemo tud onim, ki so k temu pripomogli.

Davica angina male jako napada, už jih je umrlo 12 za to boleznijo, in še vedno razsaja, Bog pomagaj! Želeli bi, da bi se kako telo pričelo, hoi si skladvna cesta na Trst ali na S. žno, ali kak drugo delo, da bi si kaj prislužili, ker ljudstvo nema ni novcev za svoje potrebe.

Klanec, 30. decembra 1885. — Brali smo po raznih listih naznanjene veselice za božične praznike. Po mestih, trgih in trugh v čih krajih imajo: čitalnice, bralna društva in druga enaka zbirališča za razvedrilo. V manjših krajih na deželi tega ni; zato pa je človeku toliko bolj všeč, ako pridejo od katerega koli kraja neki prijatelji ali znanci, ter se v veselje družijo in ono ugame. Tako je bilo tudi pri nas dne 27. decembra 1885.

Prišli so nas namreč obiskat pevci in pevke iz Brezovica pod vodstvom g. učitelja Martelana; to je namreč cerkveni zbor, čitalnični menda ni več, ker je o čitalnici vse tiho, postala je najbrže čakalnica, da jo pride zopet kio buditi. Ker so tukajšnji pevci v naših razmerah dobro v petji podučeni, unelo se je kmalo živo gibanje. Oglasil se namreč najprej domači pevci, za tem pa nas razveselil Brezoviški z svojimi glasovi; in tako so se menjavali eni in drugi mnogo časa, pričujoče občinstvo pa je petje z rokopolkom odobravalo; splošna je bila zadovoljnost. Tudi godbo smo imeli, namreč »Ariston«, kar je posebno mladost zanimalo, ki pa ni plesala, ampak le poslušala. Nekoliko toček sta pela tudi skupno obo zbor. Meji drugim so peli »Otok Bleški«; dobro je šlo. All zdaj, glej! kaj naglo se radost spreminja v začudenje. Po odpetji omenjene pesmi se oglasil g. učitelj iz B. ter začne po Kranjcih udrihati, ne sicer s palco, tem bolj pa z besedo. Kako da oni drugi Slovence zanemarjajo, zatirajo, da nemamo Primorci nič pomoči od njih itd.

Vsi pričujoči so ostrmeli; tudi se je gospoda opomnilo, naj vendar pomisli na buditelje Slovenije: Vodnika, Preširna, Bleiweisa in druge, in da razžali pričujočega Slovenca, rodom Kranjca; na to je govornik sicer rekel, da njega izvzame, da pa sploh izmed Kranjcev izvzame le 10. del. — Prišla nam je na misel »Gikorija«, prav Gikorjaši namreč zabavljajo Kranjcem, da bi bili Kranjci take ničle, pač ne bi kričali: »Fuora gli Kranjci«. Kam se n. pr. zatirani Slovenci na Korškem za pomoč obračajo? na Primorsko ne! ker ti imajo sami z Irredento preveč opravka. Pa pustimo to, za to so uvodni članki. Pri tem je vse ostalo, nobeden se ni nad tem razljutil, ker smo hoteli vendar se lepo ločiti. Še je gospod naredil govor za slovo prijaznega pomena. Njemu je odgovoril domači dobri pevec, (pevci ga imenujeto: Noli).

Vam se lepo zahvaljujemo za prijazen pohod, ker ste naz z njim jako razveselili itd., ter ni nič omenil one neljube izjave gosp. M. ter smo se tako prijateljsko ločili, ker tudi drugim njegov pevcem je bilo žal za njegovo besedo. On pa je še enkrat na zadnje rekel, da mu ni žal za besede, in da je vedel, kaj je govoril.

Omeniti mi je tudi goveev, ki sedaj holtijo okoli voščit: vesele praznike, Novo leto. Bil so mej družini tudi iz Doline, ki se še le malo časa vadijo, toraj še tu niso sposobni za občnost, ker se je slišala pošna graja, da slabo znajo, ker se res niso popolnoma »jemali«.

Iz Šmarja pri Kopri 30. decembra. Dne 27. decembra 1885 je imela naša čitalnica občni redni zbor, katerega se je udeležilo precejšnje število udov. Najprej je bral g. učitelj J. Kuret, izvoljen tajnikom, poročilo o društvenem delovanju minolega leta, iz katerega posnemamo, da je imelo društvo 87 udov, kateri so plačali društvenine 266 gl. Vseh dohodkov pa je imelo društvo 266 gl. in 84 kr., stroški pa znašajo 266 gl. in 16 kr. O vsem tem je natančneje poročal družita blagajnik g. M. Ulenik. Slednjič je izvolilo društvo dva družabnika, katera sta pregledala vse društvene račune in popolnoma čiste našla. Ob enem je rekel g. tajnik svojo željo, da bi ovi udje čitalnici verni ostali, ter se poprijeli narodnega delovanja. Zagotoviti jim je, da se hoče potruditi z njimi, ter jim čitati časnike in razlagati potrebne stvari. Pri tem priporočevanju se je spomnil tudi velezaslužnega narodnjaka, ki je bil imenovan tajnikom omenjenega društva.

Pri spominu pokojnega se je odkril ves zbor, da razodene svoje sočutje. Martikeremu je zaigrala solza v očesu, ker se je spomnil truda in zaslug rajnega, kateri je storil mnogo v občno blagost vsem vaščanom. Mnogo se je trutil, da bi umel v sreči svojih domoročev iskro ljubezni do domovine in mlega materinega slovenskega jezika. Le njemu se moramo zahvaliti, da imajo Šmarci dvorazredno šolo, katera skrbi za omiko in blagostanje vsega društva. Mnogo zaprek je bilo pri tem delovanju, a vendar pokojni Grdina ni propal, ampak premagal je vso nevlhto in posređilo se mu je večo stranko pridobiti. A žalibog, da ga je v njegovem najlepšem delovanju in v najlepši dobitveni pokostila bila smrt. Izginolj blagi tolojub iz naše sredine, a njegov spomin ostane neizbrisljiv! Da bi imelo Šmarje še mnogo takih možakov, kakor je bil pokojni! Šmarci sedaj se vam povuja lepa prilika, da si pridobite mnogo večnosti in omike — s čno in krepko se bodele branili vsakemu napadu in ših sovražnikov, ter potpravil narod. Mnogim možakom v Šmarji je uže prisvetila luč spoznanja — a mnogo je še onih, katerih ne poznajo svoj g. naroda in ne vedo, da jih je slovenska majka rotila.

Skoraj hi rekli, da zatirujejo svoj jezik in dom, ter jim je le to drago in ljub, kar je tujeja. A natejam se, da tudi oni v kratkem spoznajo dobro stvar, ter stopijo na stezo spoznanja.

Kakor se je v kratkem čisu mnogo spreminilo v prijatnih Šmarjah, tako me nim, bode vedno raste napredk, da se

ne bo imenovala Istra več tužna, sužna zemlja. Iz tega lahko vsakdo sprevidi, da se je začel narodno gibanje in prava marljivost. Nedavno ni bilo čuti nobene domače narodne pesnice. Čul si iz ust mladine le kakšno pokvarjeno italjansko pesen, katera je bila prinesena iz bližnjega Kopra. Re žalostno je bilo človeku pri srcu, poslušajočemu bore pesni in še slabše napeve. Tudi to se je obrnlo na bolje. Pod vodstvom novega učitelja gospoda J. Kureta zbral in zedinil se je nov pevski zbor, kateri šteje 24 krepkih gl. Veselje je opazovati, kako vro napredujejo. In uže smo čuli nove pevce na sveto noč prvokrat, kako ubrano so zadeneli čvrsti glasi v domačih cerkvih!

Tedaj Šmarci le na noge, složni bodite, ker je sloga pravo moč rodi. Tako bode narod cvetel in ne pomori ga nobena slava več. Z zedinjenimi močmi dosežete svoj namen prave omike ter postanete vredni sinji svoje matere Slovenije.

Pri tej priliki poročam čestitim bralcem, da bode imela naša čitalnica zopet v nedeljo t. j. 8. januarja 1886. volitev novega odbora in vpisovanje udov. In slednjič misli privediti čitalnica narodno veselico z besedo 2. dan februarja in sicer z domačim pevskim zborom.

Druzega mi neostane, nego da priporočam ulom, naj se obilo udeležujejo in naj pogostoma obiskujejo čitalnico, ker v njej si pridobe mnogo vednosti in znanj. Primorka.

Iz Kanala 30. decembra. (Staro in novo leto). Staro leto smo toraj dokončali, veliko dobrega, pa še več slabega smo dočeli. Slišali smo o velikih povodnjah, strašnih požarih, o potesih, hudej boleznih, koleri, o vojnah, o zgubi vrlih narodnjakov ip. še več drugih nesrečah. Mi Kanalci moramo Boga zahvaliti, da smo bili rešeni o minolem starem letu vseh omenjenih nesreč, pač pa smo imeli in še imamo drugo nadlogo in ta je v osebi g. Vencelna, ta g. je prišel po milosti božje, ne vmo kiko v kanalsko starešinstvo, ta človek pa mi Kanalec po rodu, pa kakor ga Kanalci sploh imenujemo za Vencelna, mra biti českega plemena. Kot občinskega zastopnika ga je slavno županstvo delegiralo za policijskega komisarja najbrže le zato, ker ni hotel noben drugi te službe prezeť; on prijema za to službo menda 24 god. plače na leto, prejšnji komisarij pa njo za to nikakega plačila dobil ali, zato pa se je hotel g. Vencel o tej službi hlabrega kazati s tem, da je nedavno, mesto da bi stvar z lepa opravil, prišel v neko poštno krčmo okoli 9. ure i pol, toraj ni bilo še »polizei stunde« 10 ura, in tam reče goste zavratno napadel, č. š. ako si kdoteh gostov pri tej priložnosti plavo razbij, da lahko dokaže, da si letno plačo krvavo zaslužil, mi pa mu svetujemo, ako si hoče plačo prav zaslužiti, naj si napraviti delo na sredi našega mesta en »Schildehaus« in naj tam straži vsa noč na tiste vozniče, ki v noči ob vsakej uri skozi Kanal vozarijo in z bičem ob vsakej uri tako pokajo, kakor bi z dinamitom streljali, take in druge bolj potrebne reči naj toži in kaznuje, ker so prepovedane.

Me se v tej zadevi najprvo do našega dobrega očeta viteza g. župana obračamo in ga prosimo pomoči, da bi nam odstranil omenjenega policijskega komisarja, ker je prenegle jeze in brez omike, da bi pa stvar uže tako zavezana bila, da si ga ne moremo znebiti, prosimo in zahtevamo, da se mu nemudoma zabči, da ne bo po nevlženem tožil mirnih državljanov, mi spoštujemo postave, naj bi se pa tudi postopilo z vsemi enako, naj si bodo krčmarji, ali kavanarji, prav tako naj se ta primerna obleka, da ga bodo spoznali ptuji, potniki in ga kot takega spoštovali; ako smo obdani z visocimi hribi, vendar pa se nismo v Sibiriji.

Bog nas obvaruj vsega hudega in še te nadloge v novem letu, pa joi! roka se mi tresi, novo leto se z čno na petek, petek, pravijo, je slab začetek, bojimo se, da ostani le pri starem, mi pa bomo vedno posili, pisali in tako dolgo trkali, dokler mi ne poč. Mnogo nadlog se nam v tem letu prorokuje, pa Bog je neskončno usmiljen, on nam prezane, ako se spokorimo in ga molimo, bodimo pa vsak čas na dsi in telesi pripravljene, previdnost je mati modrosti; sliši se, da nam na beneškej zdravnika za še nemamo, kaj občinskega zdravnika pa še nemamo, kaj nam bo storiti, ako nam kaka drug občina v vsakej sili sedanjega zdravnika, ki nemamo z njim nobene pozodbe, o v z me, ostanemo potem brez zdravniške pomoči, zdravnika nam dajte, zdravnika, dokler je še čas.

Slednjič naj mi bo dovoljeno še omeniti, kaj bi nam bilo koristno, ako nas kaka kužna bolezen nanaglo obišče zaradi prečestnega prostora na našem pokopališči uže dandanes nam je pret sno in premajano, kajti družine so se v nekaterih letih v Kanalu mnogo pomnožile, toraj tudi tukaj je treba previdnosti, da ne bodemo primorani mrličev pokopavati na pašnjaku g. Vencelna; na take in več drugih reči, ako hoče da mu jih naštejemo, naj gosp. Vencel pazi, pa naj ne toži za vsako malenkost, da gosposko nadlega, kaže in mir kali v mirnem Kanalu.

nal. 29. t. m. ob 11 uri v noči smo pri nas čutili močen potres; Vex popul.

Domace in razne vesti.

Gospod Alojzij vitez Bosizlo okrajni glavar v Kopru, zvršil je konec leta 1885 petindvajsetletno svojega službovanja. Omenjeni gospod je jako delaven in vesten uradnik ter, kar posebno naglašamo, nepristranski in vsem enako pravičen, kar je redkost v naši Istri. Samo ljudstvo ga je otilkovalo te dni, ko ga je patrijotično navdušeni mestni zastop Izoljanski izvolil častnim meščanom. Čestitamo tudi mi iz vsega srca možu, ki je tudi po vsem Krasu jako priljubljen.

Iz dohodkov dobrodelne državne loterije je ministerstvo določilo 10.000 gl. za napravo deželne blaznice za Primorsko. Zalog je s to vsoto narastel na 50.000 gl. ima tedaj polovico z 100.000 gold. proračunanega zneska za stavbo blaznice.

V seji tržaškega mestnega sveta dne 29. decembra se je sprejel proračun za leto 1886. v tretjem čitanju. Pri naslovu »pouk« se je pomočnim učiteljem ljudskih šol in pomočnim učiteljem otroških vrst povišala plača za 60 gold.; pri naslovu »svetovna« se je na predlog gosp. Nadiška naročilo mestnemu starešinstvu, naj pomnoži svetovo v okolici za tri luči. Proračun je tako le preudarjen:

Table with columns: Dohodki, redni, izvenredni. Rows include Osrednja uprava, Davki, Občinsko primoženje, Pouk, Dobrodelnost, Krajna policija, Voda, ceste, stavbe, Vojaške dajatve, Bogočastje, prazniki, gledišče.

Table with columns: Dohodki, redni, izvenredni. Rows include Osrednja uprava, Davki, Občinsko primoženje, Pouk, Dobrodelnost, Krajna policija, Voda, ceste, stavbe, Vojaške dajatve, Bogočastje, prazniki.

Table with columns: Bilanca, Redni dohodki, Izvenredni dohodki, Primankija. Rows include Redni dohodki, Izvenredni dohodki, Primankija.

Konečni primanjkljaj 46.290

Veselic Slovencev v Trstu na silvestrov večer so bile dobro obiskane, akoprem so se vršile na treh krajih: v čitalnici, v prostorih del. podpor. društva in hotelu Europa (Tržaško podp. društvo). V čitalnici je bilo vse polno prav lepe gospe in vršila se je veselica mej godbo in plesom do ranega jutra; v del. podpor. društvu je bilo petje, godba, deklamacije, govori itd. konečno ples. Pohvaliti nam je solo-špevinjo gospo Pianovo in njene majhno sestrico, ki je kaj občutljivo deklamovala. Tržaški Slovenci so ljivo veselo končali in začeli, Bog daj, torej veselo končali in začeli, Bog daj, da bi bilo to dobro znamenje za vse leto.

Cikorjaške. Doslej so imeli na Kontovelu in na Proseku poštna domača kupovila; z novim letom pa je magistrat imenoval nova dva kupovila, oba huda cikorjaša. Naj gre, dokler more!

Tržaške novice: Za prihodnje volitve se uže delajo na raznih krajih velikanske agitacijske priprave. Braki rudečih letajo po Trstu po vseh ulicah. Patrijotični volilci IV. razreda pa bodo imeli v pondeljek zvečer ob 8 uri velik volilni shod v dvorani vrta Rossatti, t. g. shoda udeležijo se tudi Slovenci.

O koleri ni več ni duha ni sluha, kar je dokaz, do oni 4 nesrečni so res umrli ker so si bili zavdali; pač pa imamo drugo kolero v Trstu, in to je žganjarija »alla Brenta«, ne daleč od železnice postaje. Ta žganjarija, židovsko pometje, prodaja najsi bše žganje po tako nizki ceni, da delajo za je vrste kar na stolice vrejo v »Brento« in se tam opijejo. Na poulitah obliže, — te dni je bilo vse polno takih gradin lučajev, da so namreč ljudje, ki so bili v Brenti, kar na pol mrtvi na ulici obležali. — Ako uže magistrat dopušča, da »Brenta« nadaljuje svojo smrtonosno kupčijo, naj pred Brento postavijo tudi vsaj en židovlov voz, da bude ranjene in mrtve odvažati.

Nesreča. Te dni so našli 3 delalce na ulici pomrli ter jih odvedli v bolnico, eden izmed njih 38letni kovač je celo umrl na

ulici. Manj bolnih, to je popolnoma pijanih pa je te dni vse polno bilo po ulicah. O ti nesrečni Brenta! Miha Danen, delalac iz Proseka je padel na nekej latiji s krova v notranje prostore ladje in se nevarno ranil.

Policijsko. Nekeje okoličanki je nepoznani lopov ukradel možnjo z denarom v jezuitske cerkvi. — Policiji je zaprla tudi neko tatinsko hišino. — Nekeje gospodi so neznan tatovi pokradli tapet za 200 gl. — Nekemu trgovcu so isti neznan ukradli ročni voziček. — Tatovi so sploh čez praznike prav pridno kradli, pa policija jih je tudi mnogo zaprla, prav tako je v lukno prišlo več pretepevalcev in razsojilcev.

Ljubljanski list je z včerajšnjo številko nehal izhajati. — Znamenje je to, da se je v odločno narodnih krogih marsikaj predrugačilo, in da vladajo mej dež. vlado ljubljansko in omenjenimi krogii boljše razmere. — V istini vidimo, da se je stanje v tem obziru zboljšalo in se nadejamo, da bo de prenehanje boja le koristilo pravim deželnim interesom.

Iz Gorice nam pišejo: Pri drugem obnem zboru »Slov. bialnoga in podpor. društva v Gorici dne 20. decembra bili so za predsednika in v odbor izvoljeni ti le gospodje: Predsednik: Gregorčič dr. Anton. Odborniki: Berbuč Ivan, Budau Jožef, Fon Anton, Jakončič Anton, Hvala Jožef, Kleinmayr pl. Julij, Lodič Lenar, Pirjavec Ivan, Sivec Franc, Vuga Jošt. Namestniki: Prinčič Krol, Komac Karol, Likar Gašpar, Senat: Cerin Tomaž, Erjavec Franc, Kopal Peter, Kos dr. Franc, Ferfila France. — Nadejati se je, da boe novi, ali večinoma stari odbor neumorno delal za prosv. h. t. ga narodnega društva.

Vremensko proročanje. Mathieu de la Drome prorokuje za januar tako-le vreme: Od 1. do 5. hud mraz na severnem Francoskem, manj hud mraz ob Adriji in ob sredozemskem morju. Od 5. do 13. t. m. jako spremenljivo vreme; razni vetrovi, viharji, posebno pa na jadranskem morju. Od 13. do 20. t. m. tudi nestanovitno vreme, k malo vinar, k malo dež in sneg. Najslabše vreme pa boe od 21. do 27. t. m., mnogo nesreč na morju na kopnem pa dež, sneg in sploh slabo vreme. Mnogo dežja in snega boe padalo tudi zadnje dni meseca. S kratka: mraz od 1. do 5. t. m., spremenljivo vreme od 5. do 20. neževno in snežno pa viharno vreme od 20. do 31. t. m.

Nova knjiga. Neposredni davki, spisal R. jko Šinek, c. k. davkar v Lošinj (Istra) 144 str. cena 1 uld., se dobiva pri pisatelju. Knjigo dobi franco vsak, kdor se naroči po poštni nakaznici.

Pomočnik zoper pijanstvo. Vsakdo ve, da nuben, še tako dober zakon pijanstva ne more zatreti, to vé tudi kraljica Makea, ki vlada na otoku Rarotonga v Polineziji, ki je uže dolgo z nevoljo opazovala, kako se vedno bolj širi pijanstvo mej njenimi zvestimi podaniki. Nič ni pomaglo, da je ukazala rednikom, naj pijančevanje zat. ó še hušje je bilo. To jo je razjezilo in zapodila je vse rednike iz službe ter na njih mesto postavila uže bolj ostarele ženske ter jim ukazala, naj tihotapstvo s žganjem zat. To je neki pomaglo. Bog vé, je li bi pomaglo tudi v Evropi.

Književnost.

Pavline Pajkove »Dora« in družba sv. Mohora. (Dalje).

Ko se povest začne, takrat je Dora sključena in zastarela ženica z izoranim licem in vrtitimi očmi, ko pa se povest konča, ima komaj nekaj nad 24 let. Govori se sicer mnogo o njenem tpeju, mi pa mislimo, da je njeno trpenje prava malenkost proti temu, kar more dostikrat človek trpeti, zato je tudi prav težko misliti, kako bi bilo to trpenje njo še mlado tako potlačilo, da bi se videla, kakor 60 letna ženska.

Druga glavna oseba je Minka, hč bogatega mlinarja. Da bi se bolj po gospolo odgovila, dado jo stariši v mesto v šolo — v samostan, ka-h? Ko dojde deklet zopet domu, ni več tista prijudna mlinarjeva hči, ampak po mestnej šegi ukrojena gospodičina. Tudi mi smo teh misli, da našim kmečkim dekletom — tu ti petičnim — popolnoma zadostuje domača šola, ki je kolikaj velja, in da je glavna stvar pri dekletih, da se pod nadzorstvom pamet e in skrbne matere zgodaj privadijo raznim tomačim opravkom, ter se kolikor mogoč. varujejo vsakega tujeja, dostikrat tako ško ljivega vpljiva, in to zlasti v letih otrošjih. Manko prezanja tako strašno-oda, da po tane prava ženska pišat. — V povest vplete gospa pisateljica tudi ljudskega učitelja, katerega nam posebno mislino popisuje. Č. čitateje prismo, da nam ne zametjo, ako ta popis tukaj od b. sede do besede navedemo. Na strani 38 beremo: »Ejen je bil nadučitelj gor. imenovanega trgca. (Ta trg se nekjer imenuje v povesti). »Bil je to suh in dolg človek, s špičastim nosom, špičastim podbradkom in s špičastimi z masčo utrjenimi brkami. Sploh je bilo pri njem vse špičast: ozi, potolgovati obraz, suhe noge, ki so

mu med hlačami plesale, koščene roke z dolgimi prsti in s špičasto urezanimi nohti. Inel je majhne, zvite oč, redke lase in oblečen je bil prav lepo in fino.

Gospa pisateljica oskrbi učitelju tudi primerno družbo. v osebi kmečkega fanta, ki pobaja po krahin in se tudi rad tepe. K mlinarjevim zahajata vkupaj in učitelj dvoranj Minki, pa ne, da bi jo mislil kedaj v resnici subiti, ampak le, da se tam vsaj naje, kajti doma mora po cele mesece stradati (str. 48). Onnaša se učitelj, kakor »pojace« (str. 40). Pridno in pošteno deklet zove moč prav zadrživo »stercijalka«, bodi si iz nevednosti ali pa iz hudobije, kar nam gospa pisateljica ni povedala. Kaj ne, draga duša, da je to živo naslikana podoba narodnega učitelja, ki je bila pisateljici neobhodno potrebna, da je mogla to povest zveržiti. Mi osebnih razmer gospo pisateljice ne poznamo, ter tudi ne vemo, na kak način se jej je učiteljski stan tako hudo zameril, da si ga drzne tako nesramno pred vsem slovl. ljudstvom, da celó pred našimi učenci smešiti, obrekovati in z najgršim blatom ometavati.

Pridobi li s čitanjem takih neslanosti res naše ljudstvo na omiki, se li poblašča na sru, kar bi, kakor mi sodimo, vsaj moral biti v prvej vrsti namen povesti. Odločno pa se moramo zavarovati proti krivičnemu natočevanju, kakor da bi ljudski učitelji bili najpodlejši značaji na svetu. Zahvalimo se pa tudi slavnemu odboru družbe sv. Mohora za uslugo, koje je skazal s tem, da je ta predrzni klepet v toliko tisoč iztiskih poslal mej svet.

Nekoliko bolj pisateljica poznaša duhovnikom, pa neposredno tudi njim podá évrsto klofuto. Gospod župnik je sicer dober mož, pa kuharica se vede prav oblastno in je tako neusmiljena in brezsrčna, da niti sestri ne dovolj, da bi obiskala svojega umirajočega brata. Ko se pa to po posredovanju župnikovem vendar zgodi, kaže kuharica očito mrmraje svojo mogočno nevoljo. Da si imamo vsi svoje slabosti, tako vendar mislimo, da tako hudobnih kuharic boe tudi pri nas le prav pldo število. Š. v. č. podrobno bi imeli navesti ter pokazati, kako prisiljena je na nekaterih mesih povest, in kako se dostikrat vplete nepričakovan dogodek, samo da pisateljica pomaga »napreje«. Vendar pa tega nadejeje ne bomo razpravljali, ker bi se nam poročilo éez mero razširilo.

Kako je mogel slav. odbor to povest s prvim darilom obdariti, nam je res čisto neumljivo. Oziral se je menda edino le na jezik, ki je res pravilen. Dovoljujemo si pa slavnemu odboru priporočati, da boe v prihodnje tudi glede vsebine bolj izbričen, kajti slov. ljudstvo želi pred vsem dobro in tečeve duševne hrane, ne pa takih po parketu dišečih neslanosti.

Pravičnej tej kritiki »Popotnikoveja želim dostaviti nekoliko opazek.

Gospod kritik pravi, da je jezik v »Dori« res pravilen. Gledé tega se ne morem z njim popolnoma ujemati; kajti beroč »Doro« nalete, sem na marsikak »pogrešek v jeziku, kar v nasledujih vrsticah dokažem.

(Dalje prih.)

Tržne poročilo.

Kava — še precej obrajtana; cene trdne. — Ro f. 42 do 56, Santos f. 45 do 59, Java f. 58 do 62, Ceylon plant. f. 86 do 121.

Sladkor — malo kupčije; prodalo se je te dni 6000 vreč sladkorja v kosih od po f. 23 25 do 26.

Sadje — še precej obrajtano. Pome-ranče f. 2 do 5, fige v vencih f. 11 do 13, rožiči pujiški f. 6.50, opaša f. 22 do 24, cvebe navadne fr. 16 do 19, Eleme fr. 26 do 34, Sultanina f. 24 do 34.

Olje — namizno f. 56 do 78, jedilno f. 38 do 46.

Domači pridelki. — Fižol rudeč f. 10.75 do 11, pomur f. 11.50, koks f. 12.50 do 13, maslo f. 86 do 95, po kakovosti.

Žito in Les — oboje popolnoma zamarnjeto.

Seno — dobro konjsko f. 1.20 do 1.60. Kupčija je nezatna, tudi spekulacij popolnoma miruj., kakor navadno o tem času.

Borsno poročilo.

Bor-a mirna, kurzi papirj v skoro nespremenjeni, tendenca z. više kurze.

Dunajska Borsna

dne 31. decembra

Table with columns: Enotni drž. dolg v bankovcih, Enotni drž. dolg v srebru, Zlata renta, 5% avst. renta, velnece narodne banke, kreditne denice, London 10 lir sterlin, Napoleon, kr. cekini, Kr. drž. vzh. mark.

Poglavitni nauki in molitve

ki jih mora znati vsak kristijan. — Prejti sv. čirno, sv. pokoro, sv. obhajilo. In sv. zakon, zove se mala knjizica katara je izšla v naši tiskarni in se dobiva po 4 novc.

Novi instrument staronemški Ariston za otroke preseza vse enake instrumente po eleganci, lepemu glasu in trajnosti. Za komad z 6 sekiricami 16 gl. d. kekor hoče več sekire, plača za vsako 60 noveav. Razun tega priporočam svoje harmonike 2- in druge muzikalne instrumente. Ceniki brezplačno in franko. J. N. Trimmel, Wien, Kaiserstrasse 74

Trgovina A. Mayer-ja z Pivom v steklenicah nadprava na paro LJUBLJANA. Cesarsko, Exportno in Bock-pivo v zabojih z 25 in 50 stekl. 12-52 Žele se zalagarji v večjih krajeh.

Zdravilni plašter (cerot). Ozdravi temeljito vsako rano, bodisi še tako zastarana in kronična in tudi take, ki so se uže spr. menile v raka, ustavlja še tako močan glavobol, vse bolečine živcev in revmatizna v zglobah, čudelo pomaga v oolčih materijskih t. t. d. 50 letna skušnja z izvrstnim uspehom, kakor razvidno bo neštevilnih spričalih, katere se morejo pokazati vsakemu — dobica se le v lekarni 18-24 Rovis, Corso št. 47.

Nič več kašlja Prsni čaj napravljen po lekarničarju G. B. ROVIS v Trstu, Corso 47 ozdravi vsak kašelj, še tako trdovraten, kakor to spričujejo mnoga naročila, spričevala in zahvale, ki dohajajo od vseh strani in pa uspehi prvih tuk. zdravnikov. Ta čaj je sestavljen iz samih rastlin in čisti kri ima dober okus in velja en zavoj za 8 dni 60 n. Omenjena lekarna izdeluje tudi pila za prestenje života in proti madrona iz soka neke posebne rastline, katerih uspeh je velik, posebno pri zaprtjem truplu, želodčnih boleznih itd. in se lahko uživajo o vsakem času brez obzira na dijo. Ena škatlja velja 30 sold. 19-24 Plašter in tudi tinktura proti kurjim očem in debeljejkoi — cena 3 plaštrov za kurja očesa 20 soldov. — Ena steklenica tinkture 40 soldov. Edina zaloga v Trstu v lekarni Rovis, v Gorici v lekarni Cristofolletti in Pontoni i v Ajdovščini v lekarni Guglielmo. V tej lekarni govori se tudi slovenski.

Konkurenca slepariji s konjskimi žebakami! Uže 87 let obstoječa c. kr. deželno privilegovana Tovarna za žebrake in kočarje Lichtenauer-ja udove in sinov razpošilja po svoji dunajski zalogi konjskih žebak 190 ctm. dolgih 130 ctm. širokih, nepokončani e baže, t. j. ne barve, z živimi jstni kralje, po gl. 1-60 z zavijanjem vred Kdor jih vzame 10. dobi jedno po vrhu ali se mu pa cena za 10% zniža. Samo zaradi avstrijske izdeljave in razprodaje smo v stanu žebrake take nenavadne velikosti in odlične baže tako ceno prodajati. Na stotine pohvalnih pismem je vsakemu na oved. Razpošilja se po poštnem porzetju. Na ugotovočje blage se brez odgovora naz. j vzame. Dob o naj se bavi na naslov: Pferde - Deeken - Fabriks - Haupt - Niederlage, Wien I. Rothenthurmstrasse 14. Svarilo! Vsacega varno pred kupovanjem od tacih firm, k se bo é javno podpisati sv. je ime in neopravičeno posnemajo našo anonco. 5-6 !! Previdnost je potrebna !!

Vsakdo je lahko zdrav in doseže visoko in srečno starost, ako skrbi za zdravo telo. Največ boleznih prihaja iz krvi, zato mora vsakdo dobro gledati, da krv zdravo ohrani...

Najboljši papir za cigaretke 10-36 je pristen LE HOUBLON franc. fabrikat Cawley in Henry v Parizu

OSVALDO PITTINI Odkrivan 9. 1871 Tvorilnica ekonomičkih ognjišč od železa ali zemljenih za gorilne, krčne i obitelji.

Ramor Josip domača trgovina v Trstu. Natanljna, vestna poslužba. Kedor naroči enkrat, boše gotovo tudi drugokrat...

Čudovite kapljice Sv. Antona Padovanskega. To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokáže njihova čudovita moč.

Čudo obrta! Samo for. 7.75 Vašingtonska Remontoirka iz pravog double zlata ili srebrnog nikla...

G. PICCOLI in Ljubljani. Odravnja kakor je razvidno iz zdravilnih pisem in zdravilnih spricval bolerni v želodcu in trebuhu...

Joap. Gabr. Piccoli-ju, lekarničarju v Ljubljani. Na sahtevanje potrjujem, da sem Vaš ovet za želodec, kojega deli so mi dobro znani...

ROOB COCCOLA posebnost e. k. priv. in odlikovane tovarne ROMANA VLAHOVA V SIBENIKU. Podružnica v Trstu: Via S. Lazzaro 1 B

ŽELODČNE BOLEZNI je moguće BRZO in POSVEMA ozdraviti po JERUZALEMSKEM BALZAMU edini in sedosegljivi želodčni pišči.

Visoko častiti gospod! Zapustiti sem moral moju družino za 8 dnij. Pri odhodu pustil sem svojo rodovino popolnoma zdravo.

Nagla in gotova pomoč za želodčne bolezni i njih nastopke. Ohranitev zdravja je odvisna zgolj od hranitve in pospeševanja dobrega prebavljanja...

Praviljen iz najboljših zdravniške najkrepkejših zdravilskih zelišč, potrjen je posebno kakor gotova pomoč pri vseh slabostih prebavljanja...

G. Piccoli-ja «pri angelu» v Ljubljani na Dunajski cesti, kder se naročila tako po pošti proti povzetju izvršujejo.